

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 7To/4/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8724011047
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tobiaš
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:8724011047.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tobiaša a sudcov JUDr. Vladimíra Monoka a JUDr. Lucie Bašistovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 18.06.2025, v trestnej veci proti obžalovanému ml. A. B. pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T/58/2024 zo dňa 20.11.2024, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

obž. ml. A. B. C. D. E. C. F. C. G. H. - nar. XX.X.XXXX v I., trvale bytom E., J. K. L. XXX/XX, C. I., t. č. v ÚVV a ÚVTOS Prešov,

u k l a d á :

Podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona účinného od 06.08.2024 s použitím § 117 ods. 1 Tr. zákona, § 39 ods. 5 Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 15 (pätnásť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona ho na výkon trestu odňatia slobody z a r a ď u j e do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný ml. A. B. spoločne s ml. G. I. a ml. M. B. uznaný za vinného zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

- dňa 13.11.2022 v čase okolo 00:30 hod. v Poprade na ul. Francisciho, na ceste medzi OC Forum a kruhovým objazdom, po vzájomnej dohode, pristúpili k poškodenému N. I., ktorého následne fyzicky napadli a to tým spôsobom, že obž. ml. M. B. najmenej jedenkrát udrel otvorenou dlaňou poškodeného N. I. do oblasti tváre následkom čoho tento spadol na zem, potom k poškodenému N. I. pristúpil obvinený ml. A. B., ktorý ho udrel najmenej raz otvorenou dlaňou do oblasti tváre a najmenej raz aj kopol do tela, čím bolo poškodenému N. I. spôsobené pomliaždenie hlavy – oblasť jarmovej kosti vpravo a spánku vľavo a pomliaždenie ľavého ramena, keď vzápätí k poškodenému N. I. pristúpil aj obž. ml. G. I.

a prehľadal poškodenému prehľadal vrecká nohavíc, z ktorých vreciek mu odcudzil mobilný telefón zn. Xiaomi Redmi 7, čiernej farby, nezisteného IMEI, v plastovom puzdre hnedastej farby, v ktorom puzdre mal poškodený N. I. odloženú aj hotovosť 10,00 EUR (medzi mobilným telefónom a puzdrom), pričom uvedeným konaním obvinených bola poškodenému N. I. spôsobená majetková škoda v celkovej sume 80,00 EUR a v dôsledku fyzického útoku aj ujma na zdraví s dobou liečenia do 7 dní, bez práceneschopnosti a iného obmedzenia obvyklého spôsobu u poškodeného.

Vo vzťahu k spoluobžalovaným ml. G. I. a ml. M. B., rozsudok nadobudol právoplatnosť dňom vyhlásenia.

Obžalovanému mladistvému A. B. okresný súd podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona účinného od 06.08.2024 s použitím § 117 ods. 1 Tr. zákona, § 38 ods. 2 Tr. zákona, § 36 písm. l) Tr. zákona a § 37 písm. m) Tr. zákona uložil trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 73 ods. 2 písm. b) Tr. zákona mu zároveň uložil aj ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou.

Proti výroku o treste a výroku o uložení ochranného liečenia uvedeného rozsudku podal odvolanie ihneď po jeho vyhlásení obžalovaný mladistvý A. B.. V písomnom odôvodnení odvolania podaného prostredníctvom obhajcu citoval výroky napadnutého rozsudku konštatujúc, že jeho klient na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchania žalovaného skutku, konajúci súd v zmysle § 257 ods. 7 Tr. poriadku vyhlásenie obžalovaného prijal a v ďalšej časti hlavného pojednávania vykonal len dôkazy súvisiace s výrokom o treste a ochrannom liečení u jeho klienta. Uvádza ďalej, že ak súd prijal vyhlásenie obžalovaného o vine, mal vo svojom uvažovaní pokračovať primerane podľa § 257 a nasledujúce Trestného poriadku in fine, aplikovať ustanovenie § 333 ods. 3 písmeno c), d), f), g) a h) Tr. poriadku, náležite ho v zmysle tohto ustanovenia poučiť a poučiť ho tiež o následkoch vyhlásenia podľa odseku 1 písm. b) alebo písm. c) a to v rozsahu podľa odsekov 5 a 8 (zrejme § 257) Tr. poriadku. Vychádzajúc z obsahu dôvodov odvolania, obhajca vyslovuje názor, že postup súdu pri vyhlásení o vine podľa § 257 Tr. poriadku a konaní o dohode o vine a treste podľa § 333 Tr. poriadku by mal byť rovnaký a súd pri prednesení návrhu trestu v oboch procesných postupoch by mal navrhnúť (ešte pred vyhlásením o vine) konkrétny trest s uvedením či použije alebo nepoužije zákonný postup podľa § 39 ods. 4 Tr. zákona. Len takýto postup podľa názoru obhajoby je možné považovať za spravodlivý a predvídateľný, keďže obžalovaný sa vzdáva verejného dokazovania, práva podať odvolanie v časti, ktorá sa týka jeho viny a toto vyhlásenie zo zákona je neodvolateľné. Poukazuje pritom na ustanovenie § 333 písm. g) Tr. poriadku a v tomto ustanovení vidí priamu požiadavku na súdom vyjadrení návrh trestu a jeho postup podľa § 39 ods. 4 Tr. zákona. Cituje ďalej ustanovenia § 1, § 2 ods. 1, ods. 2 Tr. poriadku a ustanovenia § 321 ods. 1 písm. d), § 322 ods. 1 Tr. poriadku a žiada odvolací súd, aby postupoval v zmysle § 321 ods. 1 písm. d) Tr. poriadku s poukazom na § 322 ods. 1 Tr. poriadku.

Na základe podaného odvolania preskúmal krajský súd ako súd odvolací napadnutý rozsudok v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku, podľa ktorého ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku.

V prvom rade je potrebné zdôrazniť, že odvolanie podal len obžalovaný ml. A. B. len proti výroku o treste a výroku o uložení ochranného liečenia. V súlade s obmedzeným revíznym princípom plynúcim z ust. § 317 ods. 1 Tr. poriadku, nezistiac dôvody dovolania uvedené v § 371 ods. 1 Tr. poriadku, tak krajský súd nebol oprávnený preskúmať aj dôvodnosť výroku o vine, ale len výroku o treste vo vzťahu k tomuto obžalovanému a konanie mu predchádzajúce. Na podklade takto vymedzeného prieskumu dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného-ho je čiastočne dôvodné.

Podľa názoru krajského súdu, vzhľadom na vykonané dôkazy, bolo v posudzovanej veci nepochybne preukázané, že skutok, ktorý sa obžalovanému a spolupáchateľom kladie za vinu, tak, ako bol prvostupňovým súdom ustálený, sa stal, a že ho spáchal aj obžalovaný ml. A. B.. Konanie obžalovaného bolo po právnej stránke správne posúdené okresným súdom ako zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona.

Samotný obžalovaný ml. A. B. rovnako ako spoluobžalovaní ml. G. I. a ml. M. B. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení urobili vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku, teda že sú vinní zo spáchania skutku, ktoré bolo po splnení procesného postupu podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Tr. poriadku prijaté súdom s tým, že dokazovanie v rozsahu, v akom sa obžalovaní priznali, sa nevykoná a vykonajú sa dôkazy súvisiace s výrokom o treste, náhrade škody a ukladanom ochrannom liečení vo vzťahu k obžalovanému ml. A. B..

Podľa § 34 ods. 1, ods. 3, ods. 4 prvá veta Tr. zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou; trest má postihovať iba páchatela tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby; pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Prvostupňový súd pri rozhodovaní o treste vo výroku citoval a v dôvodoch rozsudku poukázal vo vzťahu k obžalovanému ml. A. B. na jednu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Tr. zákona, teda, že urobil vyhlásenie o vine a jednu príťažujúcu okolnosť uvádzanú v § 37 písm. m) Tr. zákona poukazujúc na jeho predchádzajúce odsúdenia. Uviedol ďalej, že vo vzťahu k tomuto obžalovanému podľa jeho názoru účel trestu možno dosiahnuť len uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov s jeho výkonom v ústave na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, spolu s ochranným psychiatrickým liečením ambulantnou formou. Zdôraznil, že obžalovaný sa predmetného skutku dopustil v skúšobnej dobe, ktorá mu bola uložená rozsudkom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 9T/56/2021 zo dňa 20.01.2022, právoplatného dňom 10.03.2022. V páchaní ďalšej závažnej trestnej činnosti mu nezabránila ani hrozba možnej premeny trestu odňatia slobody. Okolnosti skutku, ale aj samotná osoba obžalovaného ml. A. B., jeho doterajší spôsob života, predchádzajúce právoplatné odsúdenie, tiež postihnutia za opakované protiprávne konanie majúce znaky rôznych priestupkov, objektívne nesvedčia tomu, aby pre nápravu obžalovaného postačoval iný druh trestu alebo iná výmera trestu odňatia slobody.

S uvedeným odôvodnením uloženého druhu trestu obž. ml. A. B. sa stotožnil aj krajský súd a nad rámec uvedeného uvádza, že ak v citovanej trestnej veci Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 9T/56/2021 sa mal mladistvý dopustiť majetkovej trestnej činnosti, prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b) Tr. zákona v teraz stíhanej veci sa dopustil majetkovej a násilnej trestnej činnosti, keď bol právoplatne uznaný vinným za zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona. Závažnosť zvyšuje ako to konštatoval už aj súd prvého stupňa, že sa skutku dopustil počas plynutia skúšobnej doby pri podmieničnom odsúdení, teda v čase, kedy mal možnosť vedením riadneho života preukázať polepšenie. Nemožno tiež prehliadnúť, že z centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov plynie to, že v pomerne krátkom časovom období spáchal obžalovaný ml. A. B. 24 priestupkov rôzneho charakteru. Hodnotiac teda všetky okolnosti uvádzané vo vyššie citovanom § 34 Tr. zákona, poukazujúc aj na ustanovenie § 49 ods. 3 Tr. zákona rovnako dospel k záveru, že účel trestu môže byť v danom prípade dosiahnutý len trestom priamo spojeným s jeho výkonom, teda trestom odňatia slobody nepodmienečne.

Z ustanovenia § 34 ods. 4 Tr. zákona navyiac plynie, že súd musí pri ukladaní trestu prihliadať aj na správanie sa obžalovaného po spáchaní trestného činu, pričom krajský súd pri určovaní termínu verejného zasadnutia zistil a následne do spisového materiálu zabezpečoval rozhodnutia súdov, z ktorých plynie že proti obž. ml. A. B. sa vedie nové väzobné trestné stíhanie pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona spáchaného formou spolupáchatelstva podľa § 20 Tr. zákona, kde skutku sa mal dopustiť dňa 08.01.2025. Pri plnom rešpektovaní zásady prezumpcie neviny, vzhľadom k možnému súbehu trestnej činnosti mladistvého obžalovaného A. B. bola do spisu zabezpečená obžaloba vo vyššie citovanej novej trestnej veci obv. ml. A. B. vedená na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 7T/35/2025 zo dňa 23.05.2025. Pripojené v spisovom materiáli je aj rozhodnutie Okresného súdu Poprad sp. zn. 7T/35/2025 zo dňa 29.05.2025, kde súd rozhodol podľa § 238 ods. 4 Tr. poriadku o ponechaní obvineného A. B. vo väzbe a aj rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2Tos/16/2025 o zamietnutí sťažnosti obvineného ml. A. B. proti uzneseniu Okresného súdu Poprad zo dňa 29.05.2025.

Z dôvodov odvolania, ale aj z konečného návrhu obhajcu predneseného na verejnom zasadnutí pred krajským súdom plynie námietka neprimeranosti uloženého trestu obžalovanému ml. A. B.

aj z dôvodu nepoužitia ustanovenia o mimoriadnom znížení trestu, napriek jeho vyhláseniu o vine na hlavnom pojednávaní.

Podľa § 39 ods. 5 Tr. zákona pri vyhlásení o vine na hlavnom pojednávaní môže súd uložiť trest odňatia slobody znížený o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby a pri trestných činoch uvedených v odseku 3 písm. a) trest odňatia slobody nie kratší ako dvadsať rokov. Ak sú pri vyhlásení o vine na hlavnom pojednávaní súčasne splnené podmienky na mimoriadne zníženie trestu podľa odseku 1 alebo 2, môže súd uložiť trest pod zákonom ustanovenú trestnú sadzbu podľa odseku 3.

Z ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zákona vyplýva, že páchatelovi možno uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného Trestným zákonom vtedy, ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatela má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej Trestným zákonom bolo pre páchatela neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania.

Krajský súd poukazuje na vyššie citovanú novú právnu úpravu § 39 ods. 5 Tr. zákona účinnú od 06.08.2024, rešpektujú aj závery plynúce zo stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky Tpj 55/2016, uverejnené v zierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 44/2017, v tejto súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že samotné vyhlásenie o vine neznamena, že súd bude obligatórne aplikovať ustanovenie § 39 Tr. zákona o mimoriadnom znížení trestu a že k takémuto vyhláseniu sa musia pridružiť aj ďalšie okolnosti ako sú uvedené v § 39 Tr. zákona. Vychádzajúc z vyššie uvedeného plynie, že základným predpokladom aplikácie tohto ustanovenia je teda splnenie 3 podmienok, a to : a) sú tu konkrétne okolnosti prípadu alebo pomery páchatela, ktoré spôsobujú, že: b) použitie zákonnej (nezníženej) sadzby trestu odňatia slobody – s ohľadom na jej dolnú hranicu – by bolo pre páchatela neprimerane prísne, a že: c) možno zabezpečiť ochranu spoločnosti aj trestom kratšieho trvania. Všetky tri podmienky sú stanovené kumulatívne. Záver o neprimeranej prísnosti trestu odňatia slobody uloženej v rámci zákonnej (nezníženej) sadzby trestu odňatia slobody sa musí opierať o zhodnotenie všetkých okolností prípadu a pomerov páchatela, nestačí teda len názor súdu o neprimeranej prísnosti trestnej sadzby a jej dolnej hranice.

Prvostupňový súd pri ukladaní trestu obžalovanému ml. A. B. vychádzal zo základnej trestnej sadzby v rozmedzí 3 roky až 8 rokov, ktorú, vzhľadom k tomu, že išlo o osobu mladistvú upravil, znížil ju na polovicu a trest ukladal v rozmedzí 18 mesiacov až 4 roky. Trest uložil na dolnej hranici takto upravenej trestnej sadzby. Evidentne trest ukladal bez aplikácie ustanovenia § 39 ods. 5 Tr. zákona.

Krajský súd mal za to, že v danom prípade okolnosť, že obžalovaný ml. A. B. urobil vyhlásenie o vine v zmysle § 257 ods. 1 Tr. poriadku, ktoré bolo súdom prijaté, bolo potrebné zohľadniť aj pri ukladaní trestu. Trestnú sadzbu mimoriadne znížil a upravil s použitím § 39 ods. 5 Tr. zákona. Dolnú hranicu trestnej sadzby znížil o jednu tretinu a trest ukladal v rámci trestnej sadzby 12 mesiacov až 4 roky. Využil teda možnosť danú mu zákonom v ustanovení § 39 ods. 5 Tr. zákona, zohľadňujúc spomínanú okolnosť, že obžalovaný urobil vyhlásenie o vine, po zrušení napadnutého rozsudku vo výroku o treste mu uložil v rámci takto zníženej trestnej sadzby trest odňatia slobody vo výmere 15 mesiacov nepodmienečne.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu krajský súd vychádzal rovnako ako súd prvého stupňa zo základných zásad ukladania trestov uvedených v § 34 Tr. zákona, pričom prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, neexistenciu príťažujúcich a poľahčujúcich okolností, na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, ako aj na účel trestu, ktorým podľa § 34 ods. 1 Tr. zákona je zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, pričom zároveň vyjadrí morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Výraznejšiemu zmierneniu uloženého trestu bránili podľa názoru krajského súdu okolnosti vyššie rozpisované, teda najmä spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, doterajší spôsob života a s tým spojená príťažujúca okolnosť spočívajúca v predchádzajúcom odsúdení za úmyselný trestný čin, spáchaní teraz stíhaného skutku v skúšobnej dobe predchádzajúceho odsúdenia. Sklon obžalovaného k nerešpektovaniu spoločenských noriem potvrdzuje aj početnosť priestupkov, ktorých sa

mal obžalovaný dopustiť. Krajský súd tu hodnotil aj možnosť nápravy obžalovaného, ktorý evidentne nedodrжал podmienky uložené mu súdom pri podmiennečnom odsúdení, spáchal ešte závažnejší trestný čin a aj v súčasnej dobe (zohľadňujúc prezumpciu neviny) sa proti nemu vedie trestné stíhanie pre rovnakú trestnú činnosť závažného charakteru.

Zjavne teda nie sú splnené podmienky pre výraznejšie mimoriadne zníženie trestu, takto uložený trest podľa názoru krajského súdu je zákonný, primeraný a vzhľadom k všetkým vyššie rozpisávaným okolnostiam ho nemožno považovať za neprimerane prísny.

Pokiaľ ide o spôsob výkonu trestu, obžalovaný doposiaľ nebol vo výkone trestu odňatia slobody. Preto ho odvolací súd podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona zhodne ako súd prvého stupňa zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré krajský súd považoval odvolanie obžalovaného za dôvodné, preto výrok o treste napadnutého rozsudku zrušil a sám rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Obžalovaný po vyhlásení rozsudku zahlásil odvolanie proti rozsudku aj čo do výroku o uložení ochranného liečenia ambulantnou formou, no v rámci písomného odôvodnenia odvolania, ani v konečnom návrhu toto odvolanie nešpecifikoval, krajský súd dospel k záveru že tento výrok napadnutého rozsudku, ktorým súd obžalovanému ml. A. B. podľa § 73 ods. 2 písm. b) Tr. zákona uložil ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou, je zákonný a správny, má oporu vo vykonanom dokazovaní, najmä v záveroch znaleckého posudku znalkyne N. M. O., ktorá navrhla uloženie ochrannej psychiatrickej liečby ambulantnou formou a náležitým spôsobom nevyhnutnosť a vhodnosť takejto liečby odôvodnila. Keďže v tomto konaní bol zrušený iba výrok o treste napadnutého rozsudku vo vzťahu k obž. ml. A. B., výrok o uložení ochranného liečenia tomuto obžalovanému v rozsudku súdu prvého stupňa zostal nezmenený.

V závere považuje krajský súd za potrebné reagovať na odvolaciu námietku, že súd prvého stupňa pri postupe podľa § 257 ods. 5 Tr. poriadku mal v spojení s § 333 Tr. poriadku jednoznačne oznámiť obžalovanému či bude aplikovať pri ukladaní trestu ustanovenie § 39 ods. 5 Tr. zákona o mimoriadnom znížení trestu a oznámiť obžalovanému aj konkrétnu výšku trestu, ktorý mu chce uložiť. Túto odvolaciu námietku krajský súd nepovažoval za opodstatnenú, nestotožnil sa s názorom obžalovaného a jeho obhajcu, že pri postupe podľa § 257 Tr. poriadku je súd povinný oznámiť obžalovanému aj výšku trestu, ktorý mu chce v konečnom dôsledku uložiť. V ustanovení § 257 ods. 5 Tr. poriadku sa uvádza, že súdu je uložená povinnosť využiť § 333 ods. 3 Tr. poriadku primerane, a teda nie v celom rozsahu, tento princíp je vyjadrený aj tým, že primeraný postup je určený v intenciách presne citovaných v § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) nie však napríklad v písmene a). Nemožno si teda zamieňať inštitút vyhlásenia o vine podľa § 257 Tr. poriadku s inštitútom dohody o vine a treste v zmysle § 333 Tr. poriadku. Krajský súd teda zotráva na stanovisku, že právna úprava je v tomto smere jednoznačná, ustanovenia upravujúce konanie o dohode o vine a treste sa použijú na situáciu pri vyhlásení viny obžalovaným len primerane, nie v celom rozsahu, z toho plynie záver, že súd prvého stupňa nemá povinnosť oznámiť obžalovanému aj konkrétnu výšku trestu, ktorý mu "po vykonaní dokazovania k uloženému trestu" a po zvážení všetkých zo zákona vyplývajúcich skutočností, chce uložiť. Nestotožnil sa teda krajský súd s názorom obhajoby, že prvostupňový súd v tomto smere procesne pochybil a tým došlo k porušeniu práva obžalovaného na spravodlivý proces a porušeniu práva obžalovaného na obhajobu.

Vzhľadom na uvedené krajský súd na podklade odvolania obžalovaného jednomyseľne rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je príпустný.